

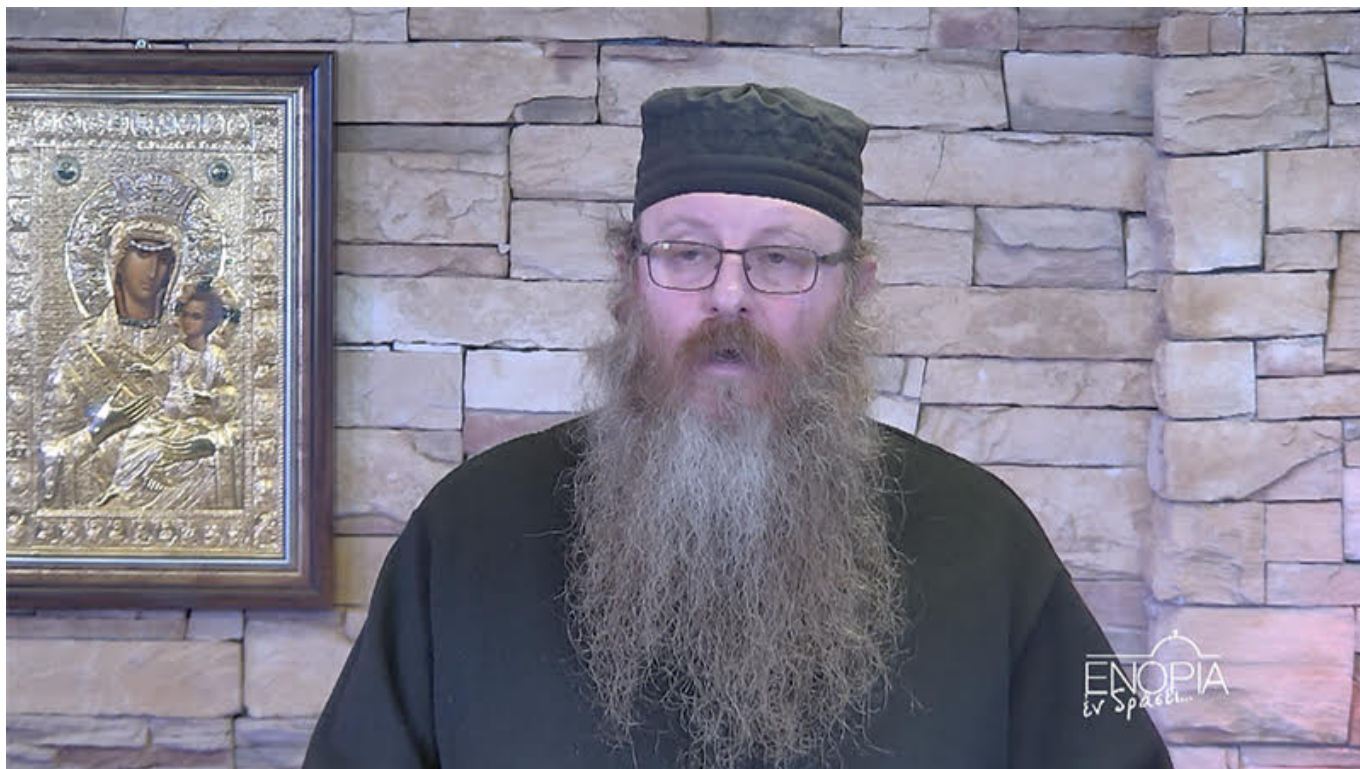
17 Φεβρουαρίου 2022

Άγιος Αλέξανδρος Αλεξανδρείας στο «Ενορία εν δράσει»

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)
[/ Πολυμέσα - Multimedia](#)

Συνεχίστηκε την Τετάρτη 16 Φεβρουαρίου, με την 2η διαδικτυακή συνάντηση, η σειρά παρουσιάσεων με γενικό τίτλο «Πατερικός λόγος», στο πλαίσιο των Εκπαιδευτικών Σεμιναρίων του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Η συνάντηση ήταν αφιερωμένη στον άγιο Αλέξανδρο Αλεξανδρείας. Τη σειρά επιμελείται ο Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Ψωίνος, Θεολόγος, Ιεροκήρυκας.

Το Σεμινάριο είναι ανοιχτό σε όλους και η παρακολούθηση του γίνεται μόνο διαδικτυακά, μέσα από το κανάλι του προγράμματος «ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Ένας Πατέρας της Εκκλησίας, για να φτάσει να θεολογήσει και να εκφράσει με λόγο, την αλήθεια περί του Θεού, ακολουθεί κάποιες εσωτερικές διεργασίες.

Πρέπει πρώτα να αποκτήσει πληρέστερη και ευρύτερη εμπειρία της αλήθειας. Να διεισδύσει μέσα σε αυτήν και να την κάνει απόκτημα του. Κι αφού γίνει αυτό, έχοντας αποκτήσει εμπειρία της αλήθειας, ξεκινάει να την εκφράζει και με κάθε τρόπο, να την υποστηρίζει και προσπαθεί να την δώσει στο πλήρωμα της Εκκλησίας.

Μελετώντας τη ζωή, τα συγγράμματα και την θεολογία των αγίων Πατέρων και Διδασκάλων, φθάνουμε στο συμπέρασμα, πως είχαν άριστη παιδεία και ήταν καλοί γνώστες του ιουδαϊσμού, των ποικίλων άλλων θρησκειών που βρίσκονταν στο προσκήνιο, καθώς και του γνωστικισμού και του ελληνισμού. Αλλά ακόμη, διέθεταν και πάμπολλες γνώσεις, πολλών επιστημών.

Διέθεσαν έτσι, ολόκληρο τον εαυτό τους και τις γνώσεις τους, για να υπερασπιστούν την αλήθεια της Εκκλησίας. Έπραξαν ότι υψηλότερο, μεγαλύτερο

και ουσιαστικότερο μπορεί να πράξει ένας άνθρωπος. Αφιέρωσαν τον εαυτό τους στον Θεό και Τον υπηρέτησαν μέσα στο σώμα Του, την Εκκλησία.

Όλοι οι Πατέρες, δεν έγραψαν στην ίδια γλώσσα. Οι περισσότεροι έγραψαν στα ελληνικά, την γλώσσα που κυριαρχούσε, στον τότε γνωστό κόσμο. Άλλοι έγραψαν στα λατινικά, τα συριακά, τα κοπτικά, τα αρμενικά, τα αιθιοπικά, τα γεωργιανά.

Μία άλλη ιδιομορφία, είναι η ιδιαίτερη τοπική παράδοση, που έφερε μέσα του κάθε Πατέρας, κάτι που φαίνεται σε πολλά συγγράμματα τους, καθώς και, η εκπαίδευση που είχε λάβει.

Επίσης, η ιδιοσυγκρασία του, δηλαδή πως ήταν διαμορφωμένος ο χαρακτήρας του, αλλά και ποια προβλήματα και πότε κλήθηκε αυτά να τα αντιμετωπίσει.

Η ιδιομορφία των Πατέρων, εξαρτάται και από την εποχή την οποία έζησαν και τις διαφορετικές δυνατότητες της, προκειμένου να τις αξιοποιήσουν για να διακονήσουν το έργο της Εκκλησίας.

Ακόμη, ο φωτισμός και η έμπνευση των Πατέρων, τους κάνει να διαφέρουν μεταξύ τους και τελικά ο ένας συμπληρώνει τον άλλον. Σπουδαίο ρόλο, έπαιζε επίσης, και η ιδιότητα, που είχε μέσα στην Εκκλησία κάθε Πατέρας.

Πατήρ και Διδάσκαλος της Εκκλησίας, είναι ο φορέας της παραδόσεως και του ήθους της Εκκλησίας, που εξ' αφορμής μεγάλης θεολογικής κρίσεως, φωτίζεται από το Άγιο Πνεύμα και εκφράζει θεολογικά, ευρύτερη εμπειρία της αλήθειας, με αποτέλεσμα να συμβάλλει αποφασιστικά, στην αντιμετώπιση της κρίσεως, η οποία αφορά την αλήθεια και άρα την σωτηρία.

Ένας από τους Πατέρες, είναι ο άγιος Αλέξανδρος Αλεξανδρείας, όπου στην εποχή του εμφανίστηκε και καταδικάστηκε η αρειανική αίρεση, η οποία προκάλεσε μεγάλη ταραχή μέσα στην Εκκλησία.

Ο Αλέξανδρος ανέβηκε στον επισκοπικό θρόνο της αιγυπτιακής πρωτεύουσας το 312 ή 313 μΧ, και αμέσως επέδειξε πολύπλευρη πνευματική και κοινωνική δραστηριότητα και κατέστη γνωστός σε όλο τον χριστιανικό κόσμο, ώστε απέσπασε τον σεβασμό του.

Όμως η επισκοπεία του δεν ήταν ανέφελη και τα πρώτα προσκόμματα στο έργο και στη δράση του, παρουσιάστηκαν από την δραστηριότητα του σχισματικού επισκόπου Λυκοπόλεως Μελιτίου. Μεγαλύτερο πρόβλημα δημιούργησαν οι εσφαλμένες διαδοθείσες θεολογικές γνώμες του Αρείου.

Ο άγιος Αλέξανδρος συγκάλεσε σύναξη κληρικών, όπου διατύπωσε το αληθινό

δόγμα για τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος. Όμως ο Άρειος δεν συμφώνησε, υποστηρίζοντας πως το δεύτερο πρόσωπο δεν είναι ισότιμο και ισόκυρο με τα άλλα δύο και επομένως αποτελεί κτίσμα του Πατρός.

Ο άγιος έλαβε μέτρα κατά του Αρείου, συγκάλεσε σύνοδο με την οποία τον καταδίκασε και αργότερα, το πρόβλημα αυτό, επειδή διευρύνθηκε και η αίρεση εξαπλώθηκε, το έλυσε η Α' Οικουμενική Σύνοδος, στη Νίκαια της Βιθυνίας, το 325 μΧ.

Το κύρος του Αλεξάνδρου, φάνηκε περισσότερο, όταν εκλήθη από την Εκκλησία, να είναι ο υπεύθυνος για την διευθέτηση του ζητήματος του εορτασμού του Πάσχα.

Η μνήμη του τιμάται από την Εκκλησία, στις 26 Φεβρουαρίου, ημέρα κατά την οποία παρέδωσε την αγία ψυχή του, στα χέρια του ζώντος Θεού.

Συνέγραψε μεγάλο αριθμό εορταστικών επιστολών που είχαν να κάνουν με την μεγάλη εορτή του Πάσχα. Έγραψε όμως και 70 εγκυκλίους, σχετικά με την αρειανική αίρεση, από τις οποίες διασώθηκαν μόνο 2, όπου όμως παρέχουν πολλές πληροφορίες.

Στην πρώτη, απαντά σε πολλά σημεία σχετικά με την αίρεση του Αρείου, και μάλιστα καυτηριάζει την τακτική πολλών επισκόπων οι οποίοι δέχτηκαν τον Άρειο σε κοινωνία.

Κατηγορεί ακόμη τους οπαδούς του Αρείου, διότι αυτοί εκφράζουν την ελληνική και ιουδαϊκή γνώμη περί του Χριστού, κι όχι την θεολογική και κατακρίνει ιδιαίτερα την πεποίθηση τους ότι ο Υιός και Λόγος του Θεού, δεν είναι αληθινός Θεός.

Επίσης, και στην δεύτερη επιστολή που διασώθηκε, ο άγιος γνωστοποιεί σε όλη την Εκκλησία, το γεγονός της αιρέσεως του Αρείου. Ο άγιος είναι ο πρώτος Πατέρας και Διδάσκαλος της Εκκλησίας, που αντιμετώπισε την μεγάλη αυτή πληγή.

Τη συνάντησή μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:

[π. Δανιήλ Ψωίνος: Πατερικός λόγος 02](#)